

Perinteiset koululaulut

JUHA
VAINIO
SEURA
KOTKA

Sisällysluettelo

- Autioma
- Intiaanin sotahuuto
- Jos sul lysti on
- Kalliolle kukkulalle
- Karjalan kunnaila
- Kesäpäivä Kangasalla
- Koska meitä käsketään
- Kotini – tiedän paikan armahan
- Kulkukauppias
- Kuvakirja Alppimaasta
- Kymenlaakson laulu
- Laulu oravasta
- Metsän laulajaiset
- Niin kaunis on maa
- Nyt tuulet nuo viestin jo toivat
- Nälkämaan laulu
- Olen unessa useasti
- Oolannin sota
- Peipon pesa
- Saunavihdat
- Seitsemän miehen voima
- Soittajapaimen
- Suvivirsi
- Taivas on sininen ja valkoinen
- Telefoni Afrikassa
- Tuuli hiljaa henkäilee

AUTIOMAA (israelilainen sävelmä / suom. Eila Kivikkaho)

Autioma, autioma

Aurinko, tulta ja purppuraa.

Keitaan luona siimes palmujen

oottaa kaukaista kulkijaa.

Keitaan luona siimes palmujen

oottaa kaukaista kulkijaa.

INTIAANIN SOTAHUUTO (Heikki Juhani)

On vuoristossa jossakin aarre kultineen
Sen taru kertoo apassein sinne kätkeneen
Intiaanit hiipii
Vartijoina käy
Sotahuuto kiirii
Vaikkei ketään näy

Vii-vii-vii-vihhih-hu, Vii-vii-vii-vihhih-hu
Erämaasta tuuli tuo huudon vaijenneen
Vii-vii-vii-vihhih-hu, Vii-vii-vii-vihhih-hu
Erämaasta tuuli tuo huudon vaijenneen

Vaan erään kullankaivajan valtas tuuma tuo
Nyt miten saada hallintaan kultaharkot nuo
Merkkisavut nousu, viestin kuljettain
Punanahat sousi kohti aarrettain

Vii-vii-vii-vihhih-hu, Vii-vii-vii-vihhih-hu
Erämaasta tuuli tuo huudon vaienneen
Vii-vii-vii-vihhih-hu, Vii-vii-vii-vihhih-hu
Erämaasta tuuli tuo huudon vaienneen!

Ei saanut valkoihoinen koskaan kultiaan
Sen heimo punasulkainen esti taidollaan
Tomahawkit välkkyi nuolet apassein
Rosvot tuosta säikkyi pakoon kiirehtäin

Vii-vii-vii-vihhih-hu, Vii-vii-vii-vihhih-hu
Erämaasta tuuli tuo huudon vaienneen
Vii-vii-vii-vihhih-hu, Vii-vii-vii-vihhih-hu
Erämaasta tuuli tuo huudon vaienneen
Huudon vaienneen!

JOS SUL LYSTI ON (trad. USA)

Jos sul lysti on, niin kätes yhteen lyö.

Jos sul lysti on, niin kätes yhteen lyö.

Jos sul lysti on ja tiedät sen,

niin varmaan myöskin näytät sen.

Jos sul lysti on, niin kätes yhteen lyö.

- sano tottakai
- pöytään naputa
- jalkaa tömistä
- nouse seisomaan

KALLIOLLE KUKKULALLE (trad. / V. Varmanen kirjoitti muistiin / Chydenius)

Kalliolle, kukkulalle
Rakennan minä majani
Tule, tule tyttö nuori
Jakamaan se mun kanssani
Jollen minä sinua saa
Niin lähden täältä kauas pois
Muille maille vierahille
Etten sua nähdä vois

Kalliolle, kukkulalle
Rakennan minä majani
Tule, tule tyttö nuori
Jakamaan se mun kanssani
Jollen minä sinua saa
Niin lähden täältä kauas pois
Muille maille vierahille
Etten sua nähdä vois

Kalliolle, kukkulalle
Rakennan minä majani
Tule, tule tyttö nuori
Jakamaan se mun kanssani
Jollen minä sinua saa
Niin lähden täältä kauas pois
Muille maille vierahille
Etten sua nähdä vois

KARJALAN KUNNAILLA (trad. / V.A. Koskenniemi)

Jo Karjalan kunnailla lehtii puu

Jo Karjalan koivikot tuuhettuu

Käki kukkuu siellä ja kevät on

Vie sinne mun kaiho pohjaton

Mä tunnen vaaras ja vuoristovyös

Ja kaskies sauhut ja uinuvat yös

Ja synkkäin metsies aarniopuut

Ja siintävät salmes ja vuonojes suut

Siell' usein matkani määrätöin

Läpi metsien kulki ja näreikköin

Minä seisoin vaaroilla paljain päin

Missä Karjalan kauniin eessäin näin

KESÄPÄIVÄ KANGASALLA (Gabriel Linsén / Z. Topelius suom. P.J. Hannikainen)

Mä oksalla ylimmällä oon Harjulan seljanteen.

Niin kauas kuin silmään siintää, näen järviä lahtineen.

Kas, Längelmävesi tuolla voin hopeisin hohtelee,

ja Roineen armaiset aallot sen rantoa hyväelee,

ja Roineen armaiset aallot sen rantoa hyväelee.

Mä vain olen lintu pieni, ja siipeni heikot on;

vaan oisinko uljas kotka, niin nousisin lentohon

ja nousisin taivoon asti Luo Jumalan istuimen

ja nöyrin, hartahin mielin näin laulaisin rukoellen:

ja nöyrin, hartahin mielin näin laulaisin rukoellen:

Oi, taivahan pyhä Herra, sä Isämme armias!

Ah, kuink on sun maasi kaunis, kuink ihana taivahas!

Sä järveimme säihkyellä suo lempemme tulta vaan!

Oi, Herra, intoa anna ain maatamme rakastamaan!

Oi, Herra, intoa anna ain maatamme rakastamaan!

KOSKA MEITÄ KÄSKETÄÄN (trad. Ranska / J.F. Granlundin muk.)

Koska meitä käsketään,
Mielessämme pitämään
Neuvoa ja opetusta,
Joista saamme valistusta,
Niin me kaiken ikämme
Mielessämme pidämme.

Ahkerat ja siivot me
Aina olla tahdomme,
Nöyrät myös ja kuuliaiset,
Jumalaamme luottavaiset,
Joka aina armostaan
Valmis omi auttamaan.

Pikku taulut, kirjaiset
Meille ovat mieluiset,
Niistä monet opit saamme,
Tuta myöskin Jumalaamme.
Tätä koulu tarkoittaa,
Joka meitä opettaa.

Lapsiraukat, jotka vaan
Kulkumaille ajetaan,
Jäävät ilman opetusta,
Oppivat he pahennusta;
Isä hyvä, laupias,
Auta, hoida lapsias!

KOTINI (trad. / Konstantin (Kosti) Raitio)

Tiedän paikan armahan
rauhallisen ihanan
jos on olo onnekas,
elo tyyni suojakas.

Sepä koti kulta on
koti kallis verraton.
Eipä paikkaa olekaan
kodin vertaa ollenkaan.

Siel' on isä rakkahin
siellä äiti armahin.
Siellä siskot veikkoset
riemurinnat iloiset.

Suojaa Herra kotini
anna sille armosi.
Anna olla enkelten
vartijana kodillein.

KULKUKAUPPIAS (trad. Venäjä / suom. Sauvo Puhtila)

Raskasta laukkaa kantaen
kulkukauppias vain taivaltaa.
Tie on pitkä ja kuoppainen,
mutta kauppaa aina tehdä saa.

Haija, haija, haija, haijaa, haija haija, haijajaa!

Katsopa neitonen tännepäin,
tässä silkit on ja pitsit näin.
Siitä osta nyt kaunehin,
annan polkuhintaan tietenkin.

Haija...

Nappeja, peilejä, saippuaa
kulkukauppias taas kuljettaa.
Tie on pitkä ja suuri maa,
siksi kauppa kyllä kannattaa.

Haija..

KUVAKIRJA ALPPIMAASTA (Marjatta Pokela)

Kerro Alppimaasta kerro mulle, kerro mulle, kerro mulle.
Sieltä kuvakirjan toinhan sulle, toinhan sulle.

Tottakai.

Jolo-lolo-lodi jo-o-o-o-di, j-o-o-o-dii, j-o-o-o-dii.

Jolo-lolo-lodi jo-o-o-o-di, j-o-o-o-dii, j-o-o-o-dii.

Holdrioo.

jospa vuorella ois maja mulla, maja mulla, maja mulla.

Saisko vierahaksi äiti tulla, äiti tulla.

Tottakai

Jolo-lolo-lodi.....

Lehmän tahtoisin tai ehkä kaksi, ehkä kaksi, ehkä kaksi.

Eikä vuohikaan ois pahemmaksi, pahemmaksi.

Eipä kai.

Jolo-lolo-lodi.....

Juuston maidosta mä valmistaisin, valmistaisin, valmistaisin.

Ehkä maistaa sitä saisin, sitä saisin.

Tottakai.

Jolo-lolo-lodi.....

Illan tullen alppitorven soittoon, torven soittoon, torven soittoon.

Nukahdamme aina aamunkoittoon, aamunkoittoon.

Tottakai.

Jolo-lolo-lodi.....

KYMENLAAKSON LAULU (Uuno Klami / Aukusti Simojoki)

Kymenlaakso, sun laulusi soikoon
yli kaunihin Suomenmaan,
se lapsesi haltioikoon
sinun eestäsi toimintaan.
Kymenlaakso, sa seuduista kallein oot,
sua vallat valkeat varjelkoot.
Kymenlaakso, sun laulusi soikohon
yli kaunihin Suomenmaan.

Olet meille sa hauta ja kehto,
olet suoja sa untemme yön,
kesäleikkien lempeä lehto
ja antaja toimen ja työn.
Sinitaivahas hohde kirkkain on,
jymy jylhin sun metsies hongiston,
olet meille sa onnemme ehto,
ylin lahjoista kohtalon.

LAULU ORAVASTA (Aapo Similä / Aleksis Kivi)

Makeasti oravainen
Makaa sammalhuoneessansa;
Sinnepä ei Hallin hammas
Eikä metsämiehen ansa
Ehtineet milloinkaan

Kammiostaan korkeasta
Katselee hän mailman piirii
Taisteloä allans' monta;
Havu-oksen rauhan-viiri
Päällänsä liepoittaa

Mikä elo onnellinen
Keinuvassa kehtolinnas!
Siellä kiikkuu oravainen
Armaan kuusen äitinrinnas:
Metsolan kantele soi!

Siellä torkkuu heiluhäntä
Akkunalla pienoísella
Linnut laulain taivaan alla
Saattaa hänen iltasella
Unien Kultalaan

METSÄN LAULAJAISET (Heikki Klemetti / Maija Konttinen)

Näin metsän halki viesti soi: nyt laulajaiset on!
Ja soittimiaan soittajat virittää kuntohon,
Ne raikuilee ja kaikuilee, ne soittaa, riemuitsee,
ja viulut soi, ja huilut soi, ja metsä vastailee.

On tiklivarpu lahjakas ens viulun soittaja
ja ystävänsä peipponen säestää toisella.
Mut laulajatar satakiel' nyt tenhoo laulullaan
ja hamppuvarpu huilullaan puhaltaa innoissaan.

Klaneettia rastas soitelee ja korppi bassoa,
niin että metsä vapisee sen synkkää soittoa.
On rummunlyöjä käkönen, kas, kiuru lentelee
ja kaiken luonnon riemuksi ilmoissa laulelee.

Ja tikka johtaa soittoa, on vallan innoissaan.
Hän tahtia nyt tarkkaan lyö pitkällä nokallaan.
Mut' jänö kulkee kummissaan, kun luonto laulaa, soi,
nyt hyttysetkin surisee ja metsä huminoi.

NIIN KAUNIS ON MAA (Kari Rydman)

Aurinko nousee, On kastetta maassa.

Aika on herätä, Nousta ja lähteä,

Kohdata ystävä kallehin.

Niin kaunis on maa, Niin korkea taivas.

Soi lintujen laulusta kukkiva kunnas

Ja varjoisat veet, Niin varjoisat veet.

Päivä on kirkas, Vain metsässä tuulee.

Aika on leikin Ja naurun ja riemun.

Mukana ystävä kallehin.

Niin kaunis on maa, Niin korkea taivas.

Soi lintujen laulusta kukkiva kunnas

Ja varjoisat veet, Niin varjoisat veet.

Aurinko laskee, Jo pitenee varjot.

Aika on eron ja jäähyväisten.

Poissa on ystävä kallehin.

Niin kaunis on maa, Niin korkea taivas.

Soi lintujen laulusta kukkiva kunnas

Ja varjoisat veet, Niin varjoisat veet.

NYT TUULET NUO VIESTIN JO TOIVAT (MERIMIESLAULU)

(H.J. Fulmer / suom. Maija Konttinen)

Nyt tuulet nuo viestin jo toivat

mä purtehen astua saan.

Kun laineiden laulelot soivat,

käyn merta mä samoamaan.

Niin, niin, niin, niin merten kun laulut ne kaikuvat

Ken, ken, ken, ken maalla nyt viihtyisi vaan?

Kun vinkuen mylvivi myrskyt

ja synkkä on meri kuin yö.

Kun purttamme heittävät tyrskyt

ja purjeissa täysi on työ.

Silloin, silloin tartumme innolla touveihin.

Silloin, silloin pelvotta sydän vain lyö.

Kun taukoaa myrsky ja taipuu

taas tyyneksi ulappa tuo.

Kun maillensa aurinko vaipuu

ja aavoille kultiaan luon.

Näin, näin, näin, näin laulumme raikuvi raikkahin.

Meille aavat elohon sisällön suo.

NÄLKÄMAAN LAULU (Oskar Merikanto / Ilmari Kianto)

Kuulkaa korpeimme kuiskintaa,
Jylhien järvien loiskintaa!
Meidänpä mainetta mainivat nuot
Koskien ärjyt ja surkeat suot!

Taival lie hankala - olkoon vaan!
Luonto lie kitsas - siis kilpaillaan!
Kolkassa synkeän syntymämaan
Pirttimme piilköhöt paikoillaan.

Meidänpä vapautta vaarat on nää!
Meidän on laulua lahtien pää!
Meille myös kevätkin keijunsa toi:
Rastas ja metso täälläkin soi.

Meidänpä vapautta vaarat on nää!
Meidän on laulua lahtien pää!
Meille myös kevätkin keijunsa toi:
Rastas ja metso täälläkin soi.

Nosta rintaasi uskonto uus'!
Taannuta taika ja vanhoillisuus!
Maamies: muista miss' onnesi on,
Riihesi rikkaus riippumaton!

Wainojen virmat - oi vaietkaat!
Rapparit, ryöstäjät - kaijotkaat!
Miekkaa ei tarvis, tarmoa vaan
Puolesta hengen ja heimon ja maan!

Wainojen virmat - oi vaietkaat!
Rapparit, ryöstäjät - kaijotkaat!
Miekkaa ei tarvis, tarmoa vaan
Puolesta hengen ja heimon ja maan!

Kainuhun kansa, ah arpasi lyö!
Missä on ryhtisi, kunniatyö?
Meidän on uudesta luotava maa!
Raukat vain menköhöt merten taa

OLEN UNESSA USEASTI

(Jean Sibelius / V.A. Koskenniemi)

Olen unessa useasti sinun kaduillas, koulutie.

Kotiportilta kouluun asti minun askeleeni vie.

Syysaamu kirpeä koittaa yli heräävän kaupungin
ja sen laidassa koski soittaa tutun sävelen ilmoihin.

Talot matalat kahta puolta - miten tunnen ne tarkalleen!

Yli niiden mäeltä tuolta kohoo kirkko tornineen.

Ja mun matkani keskitiellä näky ihana, aamuinen:
tytön sinisen kohtaan siellä ja katsehen sinisen.

Vie jalat kuin karkelossa läpi pienen puistikon.

Sen penkillä kuutamossa ens runoni tehty on.

Ja puiston puiden takaa - miten lempeine silmineen! -
mua katsoo kaunis, vakaa runoruhtinas, piispa Franzén.

Ja koulun aitaa vastaan jo vanhan rehtorin nään.

Miten tuttu astunnastaan ja ryhdistä miehisen pään!

Syysaamu kirpeä koittaa yli heräävän kaupungin
ja sen laidassa koski soittaa tutun sävelen ilmoihin.

Ja ma unhotan läksyni vaivan ja kaikki niin kaunihiks saa.

Mua jossain kaukana aivan, elo ihana odottaa. -

Olen unessa useasti sinun kaduillas, koulutie.

Ah, enkö ma hautahan asti myös koululainen lie?

OOLANNIN SOTA (trad.)

Ja se Oolannin sota oli kauhia
Hurraa, hurraa, hurraa,
Kun kolmellasadalla laivalla
Seilas engelsmanni Suomemme rannoilla.
Sunfa-raa, sunfa-raa, sunfa-ralla-lalla-laa
Hurraa, hurraa, hurraa

Ja se oli vihollisen meininki
Hurraa, hurraa, hurraa
Että ampua murskaks se fästinki
Ja ottaa sen sotaväki fangiksi
Sunfa-raa, sunfa-raa, sunfa-ralla-lalla-laa
Hurraa, hurraa, hurraa

Mutta Suomen poijat ne ampuivat
Hurraa, hurraa, hurraa
Että fästingin muurit ne kaikuivat
Ja Oolannin rannat ne raikuivat
Sunfa-raa, sunfa-raa, sunfa-ralla-lalla-laa
Hurraa, hurraa, hurraa

PEIPON PESÄ (Heikki Klemetti / Immi Hellén)

Koivun oksaan korkealle
teki peippo pesän,
tiriteijaa, tiriteijaa
lauloi kaiken kesän.

Muni munat kirjavaiset,
niistä pojat kuori.
Siivet somat, untuvaset
emo armas suori.

Kävi siinä vierahissa
naapurista rastas.
»Tule kummiks», peippo pyysi,
»kernahasti», vastas.

Sitten alkoi laulukoulu,
tiri, tiri teijaa.
Lempeästi kesätuuli
peipon lasta heijaa.

Eikä lapset, liinahapset
henno säikytellä,
että rakkaat riemurinnoin
saavat viserrellä.

SAUNAVIHDAT (trad. / Maija Konttinen)

Lapsoset ketterät kotihaasta

koivuista oksat taittaa.

Noistapa nopsilla käsillänsä

saunahan vihdat laittaa.

Lauteilla saunan kotoisen

taas illalla kylpy maittaa.

Lauteilla saunan kotoisen

taas illalla kylpy maittaa.

Pehmyt on lapsista aina vihta

äiti jos vihtomassa.

Lämpöinen löyly on kotisaunan,

toisin on vierahassa.

Jospahan säilyis äidin lapset

kylmältä maailmassa!

Jospahan säilyis äidin lapset

kylmältä maailmassa!

SEITSEMÄN MIEHEN VOIMA (trad. / Aleksis Kivi)

Kiljukoon nyt kaikkein kaula,
koska mielin virren laulaa
voimasta seitsemän miehen.

Tähtiä kuin otavassa,
poikia on Jukolassa,
laiskanpulskeja jallii.

Juho pauhaa, pirtti roikaa;
hän on talon aika poika,
ankara ”Poika-Jussi”.

Tuomas seisoo niinkuin tammi,
koska saarnaa Aaprahammi,
Jukolan Salomon suuri.

Simeoni, liuhuparta,
valittaa se ”ihmisparka,
syntinen, saatana, kurja”.

Simeoni herneet keittää,
Timo sekaan rasvat heittää,
patahan kuohuvaan sylkee.

Lauri-poika metsäs häärii,
katselevi puita väärii,
mäyränä nummia tonkii.

Viimein tulee hännän huippu,
Pikku-Eero, liukas luikku,
Jukolan tiuskea rakki.

Siinä onpi velisarja,
jalo niinkuin sonnikarja,
voimalla seitsemän miehen.

SOITTAJAPAIMEN (trad. / Maija Konttinen 2-4 säk.)

Tein minä pillin pajupuusta
Toki vain pajupuusta, hei
Soreasti, koreasti pillini soipi
Toki vain pajupuusta, hei
Soreasti, koreasti pillini soipi
Toki vain pajupuusta

Metsässä soitan illansuussa
Toki vain illansuussa, hei
Soreasti, koreasti pillini soipi
Toki vain illansuussa, hei
Soreasti, koreasti pillini soipi
Toki vain illansuussa

Karjankin kellot kilvan soittaa
Toki vain kilvan soittaa, hei
Soreasti, koreasti karjankin kellot
Toki vain kilvan soittaa, hei
Soreasti, koreasti karjankin kellot
Toki vain kilvan soittaa

Lainehet lammen loiskien laulaa
Toki vain loiskien laulaa, hei
Soreasti, koreasti lainehet lammen
Toki vain loiskien laulaa, hei
Soreasti, koreasti lainehet lammen
Toki vain loiskien laulaa

SUVIVIRSI (trad.)

Jo joutui armas aike ja suvi suloinen.
Kauniisti joka paikkaa koristaa kukkanen
Nyt siunaustaan suopi taas lämpö auringon,
se luonnon uudeks' luopi, sen kutsuu elohon.

Taas niityt vihannoivat ja laiho laaksossa,
puut metsän huminoivat taas lehtiverhossa.
Se meille muistuttaapi hyvyyttä, Jumala,
ihmeitä julistaapi se vuosi vuodelta

Taas linnut laulujansa visertää kauniisti,
myös eikö Herran kansa Luojaansa kiittäisi!
Mun sieluni, sä liitä myös äänes' kuorohon
ja armon Herraa kiitä, kun laupias hän on.

Oi Jeesus Kristus jalo ja kirkas paistemme,
sä sydäntemme valo, ain asu luonamme.
Sun rakkautes liekki sytytä rintaamme,
luo meihin uusi mieli, pois poista murheemme.

TAIVAS ON SININEN JA VALKOINEN (trad.)

Taivas on sininen ja valkoinen
ja tähtösiä täynnä,
Taivas on sininen ja valkoinen
ja tähtösiä täynnä;
niin on nuori sydämeni
ajatuksia täynnä,
niin on nuori sydämeni
ajatuksia täynnä.

Enkä mä muille ilmoita
mun sydänsurujani,
enkä mä muille ilmoita
mun sydänsurujani;
synkkä metsä, kirkas taivas
tuntee mun huoliani,
synkkä metsä, kirkas taivas
tuntee mun huoliani.

TELEFONI AFRIKASSA (trad. Suomi / Arvily)

Tänä vuonna Afrikassa marakatit kerran
Telefonilaitoksesta kuulivat sen verran
Että jospa jostain vainen pitkän langanpätjän saa
Niin tuo lanka äänen kauas, sangen kauas kuljettaa

Tuumivat ja aprikoivat: Oispa hauska juttu
Soittelis ja juttelisi ystävä ja tuttu
Mutta mistä kummimmasta ihmelangan saisi
Joka kaikki kauniit sanat kauas kuljettaisi

Elefantti, vanha setä kommervenkit keksii
Tietää viisas varsin hyvin mikä keino tepsii
Häntä pannaan toiseen korvaan, toinen kärsää käyttää
Ja tuo uusi telefoni kaikki toiveet täyttää

TUULI HILJAA HENKÄILEE (C.M. Bellman / suom. Olli Vuorinen)

Tuuli hiljaa henkäilee,
aalto vapaa välkkyilee.

Pikkulintu suruton
laulee: nyt kevät on.
Vuokko kaino kuvussa
avaa silmät unestaan,
kaunokukat hymyten
Nousee kasteniityllen.

Pursi kaunis kiikuttaa
sorjasti sen soutajaa.
Maamies peltoon pehmeään
kyntää, kylvää siementään.
Lapset kukkakimpuillaan
koristavat hiuksiaan.
Riemulaulu verraton
Kaikuvi: nyt kevät on!